

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

17.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 26-го Февраля — 1837 — Wilno. Piątek. 26-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 19-го Февраля.

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю кончины бывшаго Короля Шведскаго, Густава Адольфа, наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ, на три недѣли, съ обыкновенными раздѣленіями, считая съ 9-го числа сего Февраля.

— Высочайшимъ Приказомъ, 6-го Февраля, уволены отъ службы, за болѣзни: Начальникъ Артиллерийскихъ Гарнизоновъ Финляндскаго Округа, состоящій по Артиллериї Генералъ-Майоръ *Макулеевъ*, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленного Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; Командиръ 3-й Саперной бригады, Генералъ-Майоръ *Бургейстеръ 2-й*, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленного Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ, 7 Февраля, умершій, состоящій по Кавалеріи Генералъ отъ Кавалеріи *Емануель*, исключенъ изъ списковъ.

— Состоящій при Кіевскомъ Военному, Подольскомъ и Волынскомъ Генераль-Губернаторѣ, для особыхъ порученій, Лейбъ-Гвардіи Конно-Гренадерскаго полка Капитанъ *Пашковскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ кавалеромъ Ордена Св. Анны стопроцентной степени.

— Въ Высочайшемъ Указѣ за собственоручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Правительствующему Сенату 15-го Января сего года, изображено: „Признавъ нужнымъ, согласно представлению Министра Внутреннихъ Дѣлъ и мнѣнию Государственного Совета, Московское Отдѣленіе Санктпетербургской Медико-Хирургической Академіи, коего составъ и кругъ дѣйствій значительно распространены новымъ сей Академіи Уставомъ, вознести на степень отдѣльной Академіи, Повелѣваемъ:

„1) Московскому Отдѣленію Санктпетербургской Медико-Хирургической Академіи отнынѣ впередь именоваться Императорскою Московскою Медико-Хирургическою Академіею.

„2) Сей Академіи имѣть особое Управление и особаго Президента, руководствуясь во всѣхъ своихъ дѣйствіяхъ утвержденнымъ Нами 18-го Декабря 1835 года для Санктпетербургской Медико-Хирургической Академіи Уставомъ, и входя въ указаныхъ симъ Уставомъ случаихъ съ представленіями уже не къ Президенту Санктпетербургской Медико-Хирургической Академіи, а непосредственно въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ. За симъ званіе Вице-Президента Московского Отдѣленія упразднить.

„3) Президенту Московской Медико-Хирургической Академіи назначить оклады жалованья и столовыхъ денегъ наравнѣ съ тѣми, кои положены Президенту Санктпетербургской Медико-Хирургической Академіи по утвержденному Нами 18-го Декабря 1835 года штату, и для сего сдѣлать нужную прибавку къ суммѣ, симъ штатомъ на Московское Отдѣленіе определенной.“

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 19-go Lutego.

CESARZ JEGO MOŚĆ NAWYŻSZEY rozkazać raczył: w okoliczności śmierci byłego Króla Szwedzkiego, Gustawa Adolfa, przywdziać u NAWYŻSZEGO Dworu żałobę na trzy tygodnie, ze zwyczajnymi podziałami, licząc od dnia 9-go ter. Lutego.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz dzienny, 6-go Lutego, uwolnieni ze służby z przyczyny choroby: Naczelnik Artyleryjskich garnizonów Okręgu Finlandzkiego, liczący się w Artyleryi Jenerał-Major *Macylew*, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6-ga Grudnia 1827 roku; Dowódca 3-ey brygady Sapierów, Jenerał-Major *Bürmeister 2-gi*, z mundurem i pensją dwóch trzecich wyznaczenia, podług ustawy 6-go Grudnia 1827.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz dzienny, 7-go Lutego, zmarły, liczący się w Kawalerii Jenerał Jazdy *Emanuel*, wykresłony z listy rangi.

— Zostający przy Kijowskim Wojennym, Podolskim i Wołyńskim Jenerał-Gubernatorze do szczególnych połeczeń, półku Konnych Grenadierów Gwardyi, Kapitan *Paszkowski*, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu Św. Anny drugiego stopnia.

— W NAWYŻSYM Ukaźie z Własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi 15-go Stycznia ter. roku wyrażono: „Uznawszy za rzeczą potrzebną, zgodnie z przedstawieniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Opinią Rady Państwa, Moskiewski Oddział Sankt-Petersburskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, którego skład i obręb działań znacznie zostały rozszerzone przez nową tey Akademii ustawę, wynieść na stopień oddzielnej Akademii, Rozkazujemy:

„1) Moskiewski Oddział St. Petersburskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii ma się odtąd na czas przyszły nazywać Cesarską Moskiewską Medyko-Chirurgiczną Akademią.

„2) Akademia ta ma mieć osobny Zarząd i osobnego Prezydenta, trzymając się we wszystkich swych działaniach zatwierdzonej przez Nas 18-go Grudnia 1835 roku Ustawy dla St. Petersburskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, i czyniąc już we wskazanych tą ustawą zdarzeniach, przedstawienia nie do Prezydenta St. Petersburskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, lecz bezpośrednio do Ministerium Spraw Wewnętrznych. Zatem urząd Vice-Prezydenta Moskiewskiego Oddziału kassować.

„3) Prezydentowi Moskiewski Medyko-Chirurgicznej Akademii wyznaczyć płace i stołowe pieniądze zarówno z tem, jak jest przeznaczone Prezydentowi Sankt-Petersburskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, podług zatwierdzonego przez Nas 18-go Grudnia 1835 roku etatu, i na to uczynić potrzebny dodatek do summy, przez ten etat na Moskiewski Oddział wyznaczonej.“

— Гофмейстеръ Двора Его Императорскаго Величества Баронъ *Мункъ* Всемилостивѣшьше уволенъ вовсе отъ службы, съ повелѣніемъ производить ему въ пенсіонъ изъ Государственного Казначейства по двѣ тысячи пяти сотъ тридцати два рубля въ годъ.

— Состоящему по Артиллеріи Генералъ-Майору *Аммосову*, Всемилостивѣшьше повелѣно быть присутствующимъ Членомъ общаго присутствія Департамента Военныхъ Поселеній, съ оставленіемъ при настоящихъ должностяхъ.

— Старшему Секретарю Канцеляріи Министра Финансовъ, Коллежскому Совѣтнику Ивану *Гежелинскому* Всемилостивѣшьше повелѣно быть Витебскимъ Вице-Губернаторомъ.

— Предсѣдателю Казанской Палаты Уголовнаго Суда, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Маркизу *Де-Траверсе*, Всемилостивѣшьше повелѣно быть Членомъ общаго присутствія Морскаго Интенданства, съ положеннымъ по сему мѣсту содержаніемъ.

— Сенаторъ Тайный Совѣтникъ *Квитка*, по прошенію его, Всемилостивѣшьше уволенъ по домашнимъ обстоятельствамъ, вовсе отъ службы.

— Фрейлина Графиня *Марья Воронцова* Всемилостивѣшьше уволена вовсе отъ службы, съ сохраненіемъ получаемаго ею содержанія.

— Двора Его Императорскаго Величества Зубной Докторъ, Надворный Совѣтникъ *Николай Сосеротъ*, по прошенію его, Всемилостивѣшьше уволенъ за болѣзнь, вовсе отъ службы, а на мѣсто его повелѣно опредѣлить Почетнаго Дентиста Генриха *Жоли*.

— Государь Императоръ, по засвидѣтельствованію Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Бѣлостокскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Адъютанта Князя Долгорукова, объ отлично - усерднѣ службѣ Судьи Ново-Александровскаго Уѣзднаго Суда, неимѣющаго чина *Мазуркевича*, Всемилостивѣшьше повелѣть изволилъ: произвестъ его въ 14-й классъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть изволилъ: Надворного Совѣтника *Малевскаго* и Коллежскаго Ассесора *Ордынского* опредѣлить во II-е Отдѣленіе собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи въ число Старшихъ Помощниковъ, съ оставленіемъ *Малевскаго*, и при прежнемъ званіи Метриканта въ Правительствующемъ Сенатѣ.

— Его Императорское Величество, по представлѣнію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и положенію Комитета Гг. Министровъ, 19-го Января Высочайше повелѣть соизволилъ: Брестскаго Городничаго переименовать въ Полицеймейстры.

— Его Императорское Величество, по засвидѣтельствованію Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Бѣлостокскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Адъютанта Князя Долгорукова, объ отлично - усерднѣ къ службѣ Уѣздныхъ Предводителей дворянства: Ковенскаго, отставнаго Подполковника *Виллемовича* и Вилкомирскаго, Коллежскаго Секретаря *Сесицкаго*, Всемилостивѣшьше повелѣть изволилъ объявить имъ Монашее благовolenіе.

— Въ Высочайшемъ указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Правительствующему Сенату 30-го Декабря 1836, изображенено: „При самомъ учрежденіи Государственного Контроля, въ 1811 году, усмотрѣна была необходимость преобразовать поступившія въ составъ его три Счетныя Экспедиціи, которыхъ обязанности, съ переходомъ ихъ изъ вѣдомства Государственного Казначея, Военной и Адмиралтействъ-Коллегій, подлежали совершенному измѣненію. Но при неопредѣлительности формъ и содержанія отчетовъ, равно какъ и самыхъ даже мѣстъ и капиталовъ, отчетности подлежащихъ, никакія преобразованія не могли тогда быть предприняты.

„Нынѣ, по утвержденіи новой системы отчетности и по приложениіи оной постепенно ко всѣмъ отдѣльнымъ управлѣніямъ и вѣдомствамъ, представилась возможность примѣнить къ сей системѣ и внутреннее устройство самаго Государственного Контроля, направивъ оное къ той цѣли, которой должна достигать высшая въ Государствѣ ревизія счетовъ. Вмѣстѣ съ тѣмъ опытами минувшихъ лѣтъ утверждалось уѣжденіе, что Государственный Контроль по одной только распорядительной части своего состава можетъ подлежать правиламъ общаго учрежденія Министерствъ; дѣйствія же его въ предметахъ, гдѣ онъ представляетъ собою вышшую счетную инстанцію, необходимо подчинить порядку коллегіальному, и въ слѣдствіе того, въ отношеніи къ симъ дѣламъ власть, принадлежащую Государственному Контролеру, слить съ властю Совѣта сего управлѣнія, а властъ Генераль-Контролеровъ, управляющихъ Департаментами, съ властю общихъ сихъ Департаментовъ присутствій.

„Составленный на семъ основаніи Государственнымъ Контролеромъ проектъ нового образованія Го-

— Mistrz Dworu Jego Cesarskiet Mości Baron *Munk*, Nayłaskawiey uwolniony zupełnie ze służby, z rozkazaniem wydawać mu pensyi z Podskarbstwa Państwa po dwa tysiące pięćset trzydziestki dwa ruble rocznie.

— Liczącemu się w Artylleryi Jenerał-Majorowi *Ammosowu*, Nayłaskawiey rozkazano bydż zasiadającym Człokiem ogólnego Urzędu Departamentu Wojskowych Osad, z pozostaniem na dotychczasowych obowiązkach.

— Starszemu Sekretarzowi Kancellaryi Ministra Skarbu, Radzcy Kollegialnemu Janowi *Geżelińskiemu*, Nayłaskawiey rozkazano bydż Witebskim Vice-Gubernatorem.

— Prezydentowi Kazańskiemu Izby Kryminalnego Sądu, Rzeczywistemu Radzcy Stanu *Markizowi De-Traversé*, Nayłaskawiey rozkazano bydż Członkiem ogólnego Urzędu Morskiey Intendencyi, z wydawaniem przywiązanego do tego urzędu utrzymania.

— Senator, Radzca Tayny *Kwitka*, na własną prośbę, dla domowych okoliczności, Nayłaskawiey uwolniony zupełnie ze służby.

— Freylina Marya Hrabina *Woroncową*, Nayłaskawiey uwolniona zupełnie ze służby, z zachowaniem pobieranego przez nią utrzymania.

— Dentysta Dworu Jego CESARSKIEJ Mości, Radzca Dworu *Nikołay Soserot*, na własną prośbę, z przyczyny choroby, uwolniony zupełnie ze służby, a na jego miedzysce rozkazano naznaczyć Honorowego Dentystę *Henryka Joli*.

— CESARZ JEGO Mość, po zaświadczenie Wileńskiego Wojennego, Grodzieskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Xięcia Dołhorukowa, o odznaczajacej się gorliwości służbie Siedziego Nowo-Alexandrowskiego Powiatowego Sądu, nie mającego rangi *Mazurkewicza*, Nayłaskawiey rozkazac raczył: podnieść go do 14-tey klasy.

— CESARZ JEGO Mość NAWYŻEY rozkazac raczył: Radzce Dworu *Malewskiego* i Kollegialnego Assesora *Ordyńskiego*, naznaczyć do II-go Oddziału Własnej Jego CESARSKIEJ Mości Kancellaryi, do liczby Starszych Pomoceńników, z zostawieniem *Malewskiego* na dotychczasowym obowiązku Metrykanta w Rządzącym Senacie.

— JEGO CESARSKA Mość, po przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych i po nastałem postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 19 Stycznia NAWYŻEY rozkazac raczył: Brzeskiego Horodniczego przemianowac Policmeystrem.

— JEGO CESARSKA Mość, po zaświadczenie Wileńskiego Wojennego, Grodzieskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Xięcia Dołhorukowa, o odznaczajacej się gorliwości służbie Powiatowych Marszałków Dworzaństwa: Kowieńskiego, odstawnego Podpułkownika *Willamowicza* i Witkomińskiego, Kollegialnego Sekretarza *Siesickiego*, Nayłaskawiey rozkazac raczył, oswiadczyć im MONARSZE załatwienie.

— W NAWYŻSZYM Ukazie, z Własnoręcznym Jego CESARSKIEJ Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi 30-go Grudnia 1836 roku wyrażono: „Przy samém urządzeniu Kontroli Państwa roku 1811, dostrzeżona była konieczność nowego urządzenia weszłych do jey składu trzech expedycyj rachunkowych, których obowiązki, za przeniesieniem ich zpod wiedzy Podskarbiego Państwa, Kollegiów Wojskowego i Admiralicynego, musiały uleź zupełney odmianie. Lecz przy różnoci form i utrzymywania rachunków, jakò też i samych nawet miejse i kapitałów rachunkowi podlegających, żadne nowe urządzenia nie mogły bydż w ówczas przedsięwziętemi.

„Teraz, po utwierdzeniu nowego systematu rachunków i po jego zastosowaniu stopniowie do wszystkich oddzielnych zarządów i władz, okazała się możliwość zastosowania do tego systematu i wewnętrzne urządzenie samej Kontroli Państwa, skierowawszy je do tego celu, który powinna osiągać wyższa w Państwie rewizja rachunkow. Przytém doświadczenie lat przeszłych stwierdziły to przekonanie, iż Kontrola Państwa z samej tylko rozrządającej części swego składu może ulegać prawidłom powszechnego urządzenia Ministerów; jey zaś działania w przedmiotach, gdzie ona przedstawia w sobie wyższą instancję rachunkową, konieczną jest rzeczą poddać porządkowi kollegialnemu, i na skutek tego, względnie tych działań, władzę należną Kontrollerowi Państwa, połączyć z władzą Rady tego Zarządu, a władzę Jeneralnych Kontrollerów, Departamentami zarządzającymi, z władzą ogólnych urzędów tych Departamentów.

„Ułożony na tey osnowie przez Kontrollera Państwa projekt nowego urządzenia Kontroli Państwa, ra-

сударственного Контроля, вмѣстѣ съ проектомъ шата, по волѣ Нашей разсмотрѣны подробно въ Государственномъ Совѣтѣ и съ исправленіями онаго признаны Нами вполиѣ соотвѣтствующими своей цѣли.

„Утвердивъ въ слѣдствіе сего помянутое обращеніе съ принадлежащимъ къ нему шатомъ и проповождая онаго въ Правительствующій Сенатъ, повелѣваемъ къ приведенію ихъ въ дѣйствіе сдѣлать надлежащее распоряженіе.“

— Государь Императоръ въ 10 день минувшаго Января Высочайше соизволилъ утвердить инструкцію Временному Совѣту для управленія Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ. Инструкція сїя, опредѣляя правила для внутренняго производства дѣлъ по Совѣту, заключаетъ въ себѣ между прочимъ постановленія о предѣлахъ власти и порядкѣ виѣшнихъ сношеній онаго. Относящіяся къ симъ предметамъ §§ суть: § 1, Дѣйствія Временнаго Совѣта по управлению Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ объемлють всѣ тѣ предметы, которые на основаніи свода законовъ т. I книги IV, раздѣла II и раздѣла IV, той же книги главы 1, отдѣленіи III, постановлены въ обязанность Министра Финансовъ и Департамента Государственныхъ Имуществъ. § 2, Временный Совѣтъ нечестя, чтобы дѣла по симъ предметамъ имѣли правильное и успѣшное теченіе, какъ по Департаменту, такъ и по подчиненнымъ мѣстамъ. § 9. Указы Правительствующаго Сената, отношенія Министровъ и Главноуправляющихъ отдельными частями, равно представленія по дѣламъ о Государственныхъ имуществахъ, поступившія до сего времени къ Министру Финансовъ, обращаются на имя Временнаго Совѣта. § 27, На основаніи Высочайшаго указа, даннаго Правительствующему Сенату въ 7 день Января 1837 года, Временному Совѣту, по дѣламъ на него возлагаемымъ, присвоена власть и ответственность Директора и Министра. По сему все, что сказано по симъ двумъ предметамъ въ сводѣ законовъ т. I. книги 4 учрежд. Министер. относится вполиѣ до Временнаго Совѣта. (Постановленія сїи разпубликованы Указомъ Правительствующаго Сената отъ 28 Января 1837.)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что Сводъ Учреждений и Уставовъ о содержащихъ подъ стражею (том. XIV) статью 99 постановлено: за содержаніе больныхъ арестантовъ въ подвѣдомственныхъ Приказамъ Общественнаго Призрѣнія больницахъ платить изъ казны сполна то, чего дѣйствительно содержаніе стоило, по цѣнамъ, Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ ежегодно установлены; въ разсужденіи же снабженія арестантовъ лекарствами, въ 93—100 статяхъ того же Свода положено: выписывать и употреблять для нихъ единственно тѣ роды лекарствъ, кои отпускаются для штатныхъ военныхъ командъ, относя издержки на счетъ казны и производя требованія изъ Казначействъ денегъ за лекарства не иначе, какъ по точномъ разсмотрѣніи и оцѣнкѣ самыхъ рецептъ со стороны Врачебной Управы, на которую вообще возложено наблюденіе за дѣйствіями врачей по сей части. По встрѣченному пѣкоторыми Приказами Общественнаго Призрѣнія затруднѣю въ полученіи скораго удовлетворенія за лекарства, употребленныя для больныхъ арестантовъ, пользоавшихъ въ подвѣдомственныхъ Приказамъ больницахъ, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, принявъ въ соображеніе, что въ первоначальномъ постановленіи о платѣ за содержаніе больныхъ арестантовъ именно сказано было, чтобы за содержаніе ихъ въ гражданскихъ больницахъ плату производить на томъ основаніи, какъ производится она за содержаніе въ тѣхъ же больницахъ нижнихъ почтовыхъ служителей, и что за употребляемыя для сихъ послѣднихъ лекарства, для удобства въ расчетѣ, разрѣшено платить сверхъ цѣны за содержаніе, по десяти копѣекъ на каждого больного въ сутки, онъ Г. Министръ полагалъ распространить сїе правило и на больныхъ арестантовъ, пользуемыхъ въ гражданскихъ больницахъ; о чёмъ по сношеніи съ Г. Министромъ Финансовъ и представляль Комитету Гг. Министровъ. По положенію о семъ Комитета 22 Декабря 1836 года, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Существующее для Почтоваго вѣдомства постановленіе о платѣ на медикаменты по десяти копѣекъ въ сутки за каждого больного, сверхъ платы за содержаніе, изъясненное въ 570 статьѣ Свода учрежденій и Уставовъ о Общественному Призрѣніи (том. XIII), распространить на больныхъ арестантовъ, пользуемыхъ въ подвѣдомственныхъ Приказамъ Общественнаго Призрѣнія больницахъ. 2) Удовлетворить на семъ основаніи платою за медикаменты, употребленные на леченіе арестантовъ, тѣ Приказы, кои не получили за сїе вознагражденія по прежнимъ правиламъ, произведя платежъ таковыхъ денегъ съ 1830 года, то есть: съ то-

zemъ z projektem etatu, z woli Naszej rozpatrzone zostały na Radzie Państwa i z jego poprawami są przez Nas uznane za zupełnie odpowiednie swojemu celowi.

„Na skutek tego, zatwierdziwszy pomienione urządzenie z należącym do niego etatem, i przesyłając je do Rządzącego Senatu, Rozkazujemy: dla przyprowadzenia ich do skutku, uczynić należyte rozporządzenie.“

— CESARZ JEGO Mość, dnia 10 zeszłego Stycznia NAWYŻEY raczył utwierdzić instrukcję Czasowej Rady do zarządu Departamentem Majątków Państwa. Instrukcja ta, opisując prawidła służące dla wewnętrznego toku spraw w Radzie, zawiera w sobie między innymi postanowienia o granicach władzy i porządku zewnętrznich jey stosunków. Odnoszące się do tych przedmiotów §§ są: § 1, Działania Rady Czasowej co do zarządu Departamentem Majątków Państwa, mają objąć wszystkie te przedmioty, które na osnowie Połączenia Praw t. I księgi IV, rozdziału II i rozdziału IV też księgi rozdziału 1, oddziału III, przepisane są za obowiązek Ministrowi Skarbu i Departamentowi Majątków Państwa. § 2, Rada Czasowa ma mieć pieczę, aby sprawy w tych przedmiotach miały tok regularny i szybki, tak w Departamencie, jako i miejscach podległych. § 9, Ukazy Rządzącego Senatu, odniesienia się Ministrów i Głównozarządzających oddzielnemi częściami, również też przedstawienia w sprawach o majątkach Państwa, wchodzące dotąd do Ministra Skarbu, przesyłane bydż mają do Rady Czasowej. § 27, Na osnowie NAVYŻEGO Uzaku, danego Rządzącemu Senatowi dnia 7 Stycznia 1837 roku, Radzie czasowej, co do spraw na nią wkladanych, nadana jest władza i odpowiedzialność Dyrektora i Ministra. Wszystko zatem, co jest powiedziane w dwóch tych przedmiotach w Połączeniu Praw t. I księgi 4 urządzeń Ministerów, odnosi się zupełnie do Rady Czasowej. (Postanowienia te opublikowane są przez ukaz Rządzącego Senatu pod dniem 28 Stycznia 1837 roku.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że Połączeniem Urządzeń i Ustaw o utrzymujących się pod strażą (tom XIV) artykułem 99 postanowiono: za utrzymanie chorych aresztantów w stojących pod wiedzą Urzędów Powszechnego Opatrzenia szpitalach, płacić ze skarbu to wszystko, oczywiście utrzymanie kosztowało, podług cen, co rok przez Ministra Spraw Wewnętrznych ustanawianych; względem zaś opatrzenia aresztantów w lekarstwa w 93—100 artykułach tegoż Połączenia postanowiono: zapisywać i używać dla nich jedynie te tylko rodzaje lekarstw, które wydają się dla etatowych wojskowych komend, odnosząc wydatki na rachunek skarbu i czyniąc zapotrzebowania z Podskarbstw pieniędzy za lekarstwa nie inaczej, jak po ścisłym rozpatrzeniu i oszacowaniu samych receptów ze strony Medycznego Urzędu, na który w ogólności włożone jest przestrzeganie czynności medyków w tej części. Po napotkaney przez niektóre Urzędy Powszechnego Opatrzenia trudności względem otrzymania przediego zaspokojenia za lekarstwa, użyte dla chorych aresztantów, którzy się leczyli w szpitalach pod wiedzą Urzędów Pow. Op. stojących, P. Minister Spraw Wewnętrznych, mając na uwadze, iż w początkowym postanowieniu o płaceniu za utrzymanie chorych aresztantów wyraźnie powiedziano było, iżby za utrzymanie ich w miejskich szpitalach opłatę czynić na tej osnowie, jak się ta uszczepnia za utrzymanie w tychże szpitalach niższych służących pocztowych, iż za używanie dla tych ostatnich lekarstwa, dla dogodności w rachunku, dozwolono płacić oprócz ceny za utrzymanie, po dziesięć kopiejek na każdego chorego na dobę, tenże P. Minister podawał rozciągnąć to prawidło i na chorych aresztantów, leczonych w szpitalach miejskich; o czym też po zniesieniu się z P. Ministrem Skarbu przedstawił do Komitetu PP. Ministrów. Poastałym o tem postanowieniu Komitetu 22 Grudnia 1836 roku, CESARZ JEGO Mość NAVYŻEY rozkazać raczył: 1) Istniejące dla wiedzy Počtowej postanowienie o płaceniu na medykamenta po dziesięć kopiejek na dobę za każdego chorego, prócz płacy za utrzymanie, opisane w 570 artykule Połączenia Urządzeń i Ustaw o Powszechnym Opatrzeniu (t. XIII), rozciągnąć na chorych aresztantów, leczonych w szpitalach pod wiedzą Urzędów Powszechnego Opatrzenia. 2) Uszczepniac na tej osnowie opłatę za medykamenta, użyte na leczenie aresztantów, dla tych Urzędów Pow. Op., które nie otrzymały za to wyrządzenia podług dotyczeńowych prawideł, uszczepniając płacenie tych pieniędzy od roku 1830, to jest: od tego czasu, kiedy nastało postanowienie o wydawaniu po dziesięć kopiejek za lekarstwa, używane dla pocztowych służących. (Opubl. przez Sen. 3 Lutego 1837 roku).

го времени, когда состоялось постановление о производстве по десяти копеек за лекарства, употребляемые для почтовых служителей. (Опубликовано Правительствующим Сенатомъ Февраля 3 д. 1837 г.)

— Правительствующій Сенат слушали представление Временного Совета для Управлінія Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ, что Г. Министръ Финансовъ отъ 20 Ноября 1835 года за N. 192 доносиль Правительствующему Сенату, что по Высочайшеутвержденному въ 12 день того же Ноября положенію Комитета Гг. Министровъ, назначенено для поселенія обществъ Еврейскихъ на первый разъ пять казенныхъ свободныхъ участковъ земли въ Тобольской губерніи и Омской Области, заключающихъ одной удобной 15,154 дес. съ саж. На сїи участки въ теченіи 1836 года пожелали переселиться изъ разныхъ губерній до 1317 душъ Евреевъ. Въ слѣдствіе сего, сообразно упомянутому Высочайшеутвержденному положенію Комитета Гг. Министровъ, и на основаніи состоявшагося въ 13 день Апреля 1835 года положенія о Евреяхъ § 32, Г. Министръ Финансовъ предначислилъ вновь на сей предметъ десять казенныхъ свободныхъ участковъ въ Омской Области, по Омскому и Петропавловскому округамъ, всего кроме неудобныхъ мѣстъ одной удобной земли 13,363 дес. съ саж., и учинивъ надлежащее распоряженіе къ приведенію сего нового назначенія земель въ извѣстность, согласно тому же § 32 положенія о Евреяхъ, доводилъ о семъ 16 Декабря минувшаго 1836 года до свѣденія Комитета Гг. Министровъ, который журналомъ 22 Декабря полагалъ: на утвержденіе учиненного Министромъ Финансовъ распоряженія испросить Высочайшее соизволеніе, на точномъ основаніи 25 статьи приложения къ ст. 833 продолженія Свода Законовъ о состояніяхъ. На сїе положеніе Комитета, послѣдовало въ 5-й день Января собственноручное Его Императорскаго Величества повелѣніе: „Переселеніе Евреевъ въ Сибирь пристановить.“ О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, Временный Советъ для Управлінія Департаментомъ Государственныхъ Имуществъ доносить Правительствующему Сенату и просить дать по оному надлежащія съ его стороны кому слѣдуетъ предписанія. (Опубликовано Правительствующимъ Сенатомъ Февраля 3 дня 1837 года.)

— Государственный Советъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраниѣ, по Высочайшей волѣ, разсмотрѣвъ возникшій изъ частнаго дѣла вопросъ: почитать ли дѣйствительными крѣпостные акты, совершенные по какой либо причинѣ на дому, если тотъ, отъ имени коего актъ выдается, не былъ о дѣйствительности его допрошенъ? мнѣніемъ положилъ: Въ дополненіе Свода Законовъ тома X статей 530 и 531 постановить на будущее время слѣдующее правило: во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда крѣпостный актъ совершается на дому по болѣзни, или по другой причинѣ, лицами какъ грамотными, такъ и безграмотными, имъ дѣлается допросъ въ присутствіи члена Гражданской Палаты или Уѣзднаго Суда, въ коихъ тѣтъ актъ совершается; акты же, въ коихъ, вѣредь отъ изданія настоящаго закона, формальность сїя не будетъ соблюдена, считаются уничтоженными. На подлинномъ собственномъ Его Императорскаго Величества рукою написано: „Быть по сему.“ Въ С. Петербургѣ 13 Января 1837 года. (Опубликовано Правительствующимъ Сенатомъ Февраля 5-го дня 1837 года.) (C. B.)

— Комиссія Духовныхъ Училищъ во извѣщеніе признательности извѣщає о пожертвованіи Чиновникомъ 5-го класса Лохвицкимъ, въ пользу Киевской Духовной Академіи, значительного количества разныхъ минералловъ. (A. B.)

Варшава, 28-го Февраля.

Правитель. Комиссія Внутреннихъ Духовныхъ дѣлъ и Народ. Просвѣщ. — Такъ какъ съ 10 (22) чис. с. м., періодическое сочиненіе подъ загл. *Dziennik Powszechny* прекратилось, то Правитель. Комисс. Внутрен. Дѣль уведомляетъ симъ всѣ внутреннія власти, какъ и частныхъ лицъ, чтобы отослать всякия объявленія или извѣстія къ опубликованію, препровождаемы были къ одной или въ случаѣ нужды ко всѣмъ газетамъ издаваемымъ теперь въ Варшавѣ, до 1-го ч. Мая с. г., когда начнетъ выходить *Правительственная Газета*. Варшава 14 (26) Февр. 1837.

— Владыка, Епископъ и Старшій области Черногорцевъ, Петръ Нѣгошъ, на дніхъ проѣзжалъ чрезъ Варшаву изъ Вѣны въ С. Петербургъ. (G. C.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 15-го Февраля.

Принцъ Ваза, 11-го ч. с. м. получилъ извѣстіе о кончинѣ отца своего бывшаго Шведскаго Короля,

— Rządzący Senat słuchali przedstawienia Rady Cza-sowej, do Zarządu Departamentem Majątków Państwa, iż P. Minister Skarbu pod dniem 20 Listopada 1835 roku za N. 192 donosił Rządzącemu Senatowi, iż pod-lug NAVWYŻEY zatwierdzonego w dniu 12 tegoż Listopada postanowienia Komitetu PP. Ministrów, naznaczo-no dla osiedlenia gmin żydowskich na raz pierwszy pięć skarbowych swobodnych uczastków ziemi w Gubernii Tobolskiej i Obwodzie Omskim, zawierających samre przydatney 15.154 dziesięcię z saźniami. Na te uczastki w ciągu 1836 roku zażądało przesiedlić się z różnych Guberii do 1517 dusz Żydów. Na skutek te-go, zgodnie ze wspomnionem NAVWYŻEY utwierdzonem postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, i na osnowie nastały dnia 15-go Kwietnia 1835 roku ustawy o ży-dach § 32, P. Minister Skarbu przeznaczył znowu na ten przedmiot dziesięć skarbowych swobodnych uczastków w Obwodzie Omskim, w okręgach Omskim i Petropawłowskim, w ogóle, oprócz miejsc nie przydatnych, samey przydatney ziemi 13.363 dziesięcię z saźniami, i niezyniwszy należyte rozporządzenie ku przyprowadze-niu tego nowego wyznaczenia gruntów do wiadomości, zgodnie z tymże § 32-m Ustawy o żydach, podawał to 16 Grudnia zeszłego 1836 roku do wiadomości Komitetu PP. Ministrów, który przez żurnal 22 Grudnia postanowił: na zatwierdzenie uczynionego przez Ministra Skarbu rozporządzenia, wyjechać NAVWYŻSZE zezwole-nie, na istotnej osnowie 25 artykułu zastosowania do artykułu 855 dalszego Ciagu Praw o stanach. Na to postanowienie Komitetu, nastąpił dnia 5 Stycznia Wła-snogrecki JEGO CESARSKIE Mości rozkaz: „Przesiedlenie żydów do Syberii wstrzymać.“ O tym NAVWYŻ-SZYM Rozkazie Czasowa Rada dla Zarządu Departamen-tem Majątków Państwa dołożył Rządzącemu Senatowi i prosi względem niego dać komu należy przyzwoite przedpisanie. (Opublikowano przez Rządzący Senat 3 Lutego 1837 roku).

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Po-wszechnym Zebraniu, z NAVWYŻSEY woli, rozpatry-wwszy wynikłe w prywatney sprawie zapytanie: azali uważać za ważne, akta wieczyste, przyznawane dla jakiekolwiek przyczyny w domu, jeżeli ten, w którego imieniu akt wydaje się, nie był orzeczywistości jego za-pytowanego? przez opinię zamierzyła: Na dopełnienie Po-łączenia Praw Tomu X artykułów 530 i 531 postano-wić na czas przyszły prawidło następujące: we wszy-stkich tych zdarzeniach, kiedy akt wieczysty przyzna-ję się w domu z przyczyny choroby, albo dla innę przyczyny, przez osoby tak pismennie, jako i nieumiejące pi-smia, czynią się im zapytanie w przytomności Czlonka Izby Gywilney albo Sądu Powiatowego, w których się akt ten sporządza; akta zaś, w których, na czas przyszły od czasu wydania niniejszego prawa, formalnościa nie będzie zachowana, uważa się za nieważne. Na autentiku Własną JEGO CESARSKIE Mości ręką napisano: „Ma bydzie podług tego.“ W St. Petersburgu 13 Stycznia 1837 roku. (Ogł. przez Senat 5 Lut. 1837 r.) (G. S.)

— Komissya Szkół Duchownych dla oświadczenia wdzięczności obwieszcza o ofiarowaniu przez Urzędnika 5-ey klasy Łochwickiego, na rzecz Kijowskiej Akademii Duchownej, znacznej liczby różnych minerałów. (G. S. P.)

Warszawa, dnia 28 Lutego.

Komissya Rządowa spraw wewnętrznych, du-chownych i oświecenia publicznego. — Gdy z dniem 10 (22) b. m. pismo periyodyczne pod nazwiskiem: *Dziennik Powszechny*, wychodzić przestało, przeto Komis-sya Rządowa spraw wewnętrznych zawiadamia niniejszym wszelkie władze krajowe, równie jak strony prywatne, aby odtąd wiadomości lub odeszwy, do publikacyi przeznaczone, przesyłały do jedney, lub w razie potrzeby do wszystkich gazet, teraz w Warszawie wy-dawanych, aż do dnia 1 Maja l. r., jako terminu, w którym *Gazeta Rządowa* wychodzić zacznie. — W Warszawie dnia 14 (26) Lutego 1837 roku.

— Władyka Biskup i Starszy kraju Czarnogórców, Piotr Niegosz, przejeżdżał w tych dniach przez Warszawę z Wiednia do Petersburga. (G. C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 15 Lutego.

Wiadomość o zgonie ojca swego, byłego Króla Szwedzkiego, otrzymał Xiążę Waza dnia 11 b. m., i

и тотчасъ наложилъ трауръ, который, какъ кажется, будетъ также наложенъ и при Императорскомъ Дворѣ.

— Общее собраніе Директоровъ общества пароходства по Дунаю, происходило 12-го ч. с. м. Вмѣсто Князя Меттерниха, находился тамъ Баронъ *Ottenfels*, бывшій Посланникъ въ Истамбуль. Изъ годового отчета, къ общему всѣхъ удовольствію можно видѣть счастливые успѣхи и дальнѣйшій ходъ сего предпріятія; дирекція же для распространенія предпріимчивости, заказала еще 6 новыхъ пароходовъ.

— Слышно, что Князь Павелъ Эстергемъ предполагавшій удалиться отъ публичного поприща, чтобы лично заняться управлениемъ своихъ огромныхъ имѣній, намѣренъ еще остататься некоторое время въ званіи Посланника въ Лондонѣ.

— Проживающій здѣсь съ нѣкотораго времени Владыка, или Епископъ и Регентъ Черногорцевъ, Петръ Нѣбошъ, обращавшій въ здѣшнихъ собраний, большое на себя вниманіе, намѣревался отправиться въ Петербургъ, чтобы испросить у тамошняго двора ходатайство къ Портъ противу безпрестанныхъ нападеній Албанскихъ Пашей на Черногорцевъ. Говорятъ, что его путешествіе къ первостепеннымъ Дворамъ имѣть цѣлую прѣбѣсть Султанскій фирмансъ для такой независимости, какою пользуется теперь Королевство Сербія.

— Гриппъ свирѣпствуетъ во всемъ городѣ; нѣтъ дома, где бы не было страждущихъ сюз болѣзни.

— Августъ Шоппъ здѣшній механикъ изобрѣлъ новый музыкальный инструментъ, названный имъ металлической гобой. Онъ отличается чистотою тона, прекрасною наружностию и удобностію въ движеніи клапановъ а также въ падуваніи. (G. C.)

Франция.

Парижъ, 16-го Февраля.

Герцогъ Немурскій подвергнулся другой операциіи вырыванія желѣзъ, которая была очень удачна.

— По донесеніямъ *Courrier franÃ§ais*, Президентъ Палаты Перовъ Г. Паскье, въ этомъ мѣсяцѣ никого не принимаетъ.— Это обстоятельство кажется заставлять подлагать, что процессъ преступника Менье не будетъ конченъ до истечения Февраля.

— Прибылъ сюда агентъ Мендизабала, который уполномоченъ сдѣлать заемъ въ 12 миллион. фр., для Испанскаго Правительства.

— Въ Пиринейскомъ департаментѣ, случилось слѣдующее печальное происшествіе. Въ первыхъ числахъ с. м., 9 чл. изъ жителей пограничной Французской деревни въ Пиринеяхъ, отправились въ Турль, первую деревню на Испанской границѣ. Едва перешли они мостъ называемый Роланда, какъ съ горы прилежащей къ дорогѣ, упала пребольшая лавина и засыпала 8-хъ изъ нихъ. Одинъ только оставилъ счастію позади уцѣлѣлъ. Онъ тотчасъ пошелъ просить помощи изъ ближайшаго мѣста, и немедленно начали раскапывать, что однако продолжалось иѣсколько часовъ. Наконецъ найдены засыпанные, изъ коихъ четверо живы а 4 уже померли; между послѣдними были 3 Испанца.

— Дѣло Генерала Ринни въ Марсель начнется развѣ чрезъ мѣсяцъ, потому, что недостаетъ еще многихъ свидѣтелей.

— Генераль Графъ Дамремонъ наименованный преемникомъ Маршала Клюзеля въ Алжирѣ, приглашенъ въ Парижъ, куда уже и прибыль. Команду 8-й военной дивизіи (Марселя) получить вмѣсто его Генераль Берманъ.

— Одна изъ вечернихъ газетъ уведомляетъ, что въ Совѣтъ Министровъ опредѣлено прѣстановить экспедицію въ Константину, именно по причинѣ появленія моровой язвы въ Триполѣ. Уже 12-го ч. послано по телеграфу повелѣніе въ Тулонь, чтобы остановили переправу войска въ Бону.

— Маршалы Сультъ, Жераръ и Молиторъ, проводили вчера къ Маршалу Клюзелю письмо съ изъяненіемъ资料其 own. Это родъ порицанія поступковъ Министровъ на счетъ сего послѣдняго.

— Вчера у Г. Гизо умеръ старшій сынъ (отъ первого брака) имѣвшій 21 годъ отъ роду,— потеря для него весьма чувствительная. Этотъ молодой человѣкъ получилъ отличное воспитаніе, при томъ былъ доброй нравственности и имѣлъ добродѣтельное сердце.

17-го Февраля.

Вчера на 75 году жизни умеръ Г. Бедошъ Депутатъ, который обыкновенно какъ старшій лѣтами, предсѣдовалъ въ предуготовительныхъ засѣданіяхъ Палаты Депутатовъ.— Скончался также Князь Кадасаль начальникъ младшей линіи дома Браганцаго на 59 году жизни. Онъ командовалъ въ Лис-

натычниахъ прѣдвѣдалъ затѣбѣ, которая также, jak się zdaje, i na dworze Cesarskim прѣдвѣdzianą zostanie.

— Ogólne zebranie Dyrektorów towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju, odby³o się d. 12 b. m. W za-stępstwie Księcia Metternicha, znajdowa³ siê na niem Baron Ottenfels, by³y Posel w Stambule. Z rocznego sprawozdania przekonano siê z wielkim wszystkich zadowoleniem o szcze¶liwym powodzeniu i dalszym rozwinięciu tego przedsięwzięcia, dyrekcyj bowiem dla nadania wiêkszej rozcięglosci przedsiębierstwu, kazala zbudować jeszcze 6 nowych statków parowych.

— Słyszać, że Xiâze Paweł Esterhazy, który zamierzał usunąć siê od zawodu publicznego, aby objąć osobiste zarządz swych dóbr ogromnych, postanowił pozostać dłużej jeszcze na urzędzie Posła w Londynie.

— Bawiacy tu od niejakiego czasu Władyka, czyli Biskup i Rejent Czarnogórców, Piotr Niegosz, który w tutejszych salony wielką zwracał na siebie uwagę, miał zamiar udadz siê do Petersburga, aby wyjechać u dworu tamtejszego wstawienie siê do Porty, przeciwko nieustannym napaszcjom Baszów Albańskich na Czarnogórców. Mówią, że podróz jego do wielkich dworów, ma na celu pozykanie Sułanskiego firmanu na taką samoistno¶, jaką siê cieszy teraz Księztwo Serbskie.

— Influenza napastuje całe miasto; niê masz domu, w którymby na nią niechorowano.

— August Schopp, mechanik tutejszy, wynalazł nowy instrument muzyczny, nazwany przez niego obojem metalowym. Odznacza siê on czystością glosu, piękną powierzchowno¶cią oraz łatwością w poruszeniu klap i w zadaniu. (G. C.)

Francja.

Parzy, dnia 16-go Lutego.

Xiâze Némoins wytrzymał drugą operacyj wyrzucia gruczoliów z szyi, która się bardzo pomyślnie udała.

— Podlud *Courrier franÃ§ais*, Prezes Izby Parów P. Pasquier, zamknął na ten miesiąc salony swoje. Jest to okoliczno¶, zdajaca siê zapowiadać, że proces zbrodniarza Meunier, nie bœdzie przed koncem Lutego ukonczony.

— Przybył tu agent Mendizabala, mający prowanie starać siê o pożyczkę 12 mill. franków dla Rządu Hiszpańskiego.

— W departamencie Pireneów, wydarzy³ siê następujący smutny wypadek. W pierwszych dniach tego miesiąca, udało siê 9 mieszkańców nadgranicznej wioski francuzkiej w Pirineach, do Tourles, pierwszej wioski na granicy hiszpańskiej. Zaledwie przebyli most zwany Rolanda, spad³a ogromna lawina z góry, przytykaj±c do drogi i zasypała z nich 8. Jeden tylko ocalał, który szczê¶liwym trafem pozostał w tyle. Po spieszyl on natychmiast po ratunku do nabyli¶ego mieysca, jako¶ rozpoczęto zaraz kopanie, które trwało jednak przez kilka godzin. Znaleziono nareszcie zasypanych, z których 4 jeszcze przy ¶yciu, 4 ju¶ niezwywych; między temi ostatniemi, by³o trzech Hiszpanów.

— Sprawa Jenerała Rigny w Marsylii, nie zacznie siê až chyba za miesiąc, z przyczyny, że nie dostaje jeszcze wielu świadków.

— Jenerał Hr. Damrémont mianowany nastêpcą Marszałka Clauzel w Algierze, zosta³ powo³any do Parzy, dokąd ju¶ przyby³. Dowództwo ósmey dywizji wojskowej (Marsylii), obeymie po nim Jenerał Beurmann.

— Jedna z wieczornych gazet donosi, że na Radzie Ministrów postanowiono wstrzymać wyprawę do Konstantynu, ato z powodu pokazania się morowego powietrza w Trypolu. Ju¶ dnia 12 posłano rozkaz telegraficzny do Tulonu, a¿eby się wstrzymano z wysyaniem wojska do Boni.

— Marszałek Soult, Gérard i Molitor, przes³ali wczoraj Marszałkowi Clauzel listy z wynurzeniem żalu ze swojej strony. Jest to sposob nagany postąpienia Ministrów względem tego ostatniego.

— Wczoraj umarł Pan Guizot syn naystarszy (z pierwszego małżeństwa), mający lat 21. Dotkliwa strata, którą nader mocno uczu³ Pan Guizot. Młodzieńiec ten naylepiej na¶ywał i w wysokim stopniu nauki, odznaczał siê przytem pięknymi obyczajami i cnotliwym sercem.

Dnia 17.

Wczoraj umarł Pan Bedoch, deputowany, który zwykle jako naystarszy wiekiem, prezydował na przygotowawczych posiedzeniach Izby Deputowanych. Ży³ lat 75.— Umarł tu tak¿e Xiâze Cadaval, głowa młodszey linii domu Braganza, w 39 roku wieku swego. Dowodził w Lisbonie, gdy roku 1834 wkroczy³o tam

сабонъ когда въ 1834 г. вступило туда войско *Дон-Педра*.

— Извѣстіе обь остановкѣ Африканской экспедиціи подтверждается; только не извѣстно, по причинѣ ли моровой язвы въ Триполѣ.

— *Journ. des Débats* опровергаетъ донесенія нѣкоторыхъ газетъ, будто Французское Правительство согласно съ требованіемъ управленія города Франкфурта, постановило выдать смотрителю тюрьмы, который облегчилъ побѣгъ людей изъ заключенія, скрылся съ ними во Францію.

— Герцогъ *Монтебелло* оставилъ уже Парижъ, возвращаясь въ Бернъ.

— Въ продолженіе 1836 года учреждено по департаментамъ 87 сберегательныхъ кассъ, а потому всѣхъ находится 200, а сумма переданная изъ нихъ въ Государственную казну, составляетъ около 90 миллионовъ фран. т. е. почти 10-ую часть годового дохода Франціи. Изъ одного города Парижа вышла почти половина сего капитала. Годовые проценты составляютъ 5,600,000 фр. (G. C.)

18-го Февраля.

Слѣдующія двѣ телеграфическія депеши увѣдомляютъ о большомъ несчастіи случившемся въ Бонѣ: „*Tulon 14 Февраля*. Морскій Префектъ къ Морскому Министру. Я узналъ изъ Алжира, что 30-го числа утромъ, Кассаубахъ въ Бонѣ взорванъ на воздухъ. Всѣ дома и часть укрѣплений этой цитадели, разрушены. Изъ 500 чел. стоявшихъ тамъ, 100 лишились жизни, а 200 болѣе или менѣе тяжело ранены. Потерю цѣнить въ миллионъ. Потеря города не велика но много домовъ потрясено.” — „*Tulon 15 Февраля*. Морской Префектъ къ Военному Министру. Генераль *Rapateil* поручилъ мнѣ, препроводить къ Вамъ слѣдующую депешу: „*Aljir 6 Февраля*. Пороховой магазинъ въ Кассаубахѣ въ Бонѣ, 5-го ч. утромъ взорванъ на воздухъ. Жилища въ замкѣ разрушены и 108 военныхъ чиновъ лишились жизни; кроме того 192 ранены. Въ магазинѣ было 6,998 килограммовъ пороха, миллионъ патроновъ и проч. Въ Бонѣ и Алжирѣ приняты все мѣры, чтобы отклонить вредныя послѣдствія сего несчастія. Въ Бонѣ и въ провинціяхъ все спокойно.”

— Генераль *Юзеръ* командовавшій въ Бонѣ, прибылъ сегодня въ Парижъ. Онъ доставилъ ближайшія свѣденія о случившемся тамъ несчастномъ происшествіи, по коимъ число убитыхъ простипалось до 105 а раненыхъ до 188. Утверждаютъ, что въ Бонѣ многие арестованы, по подозрѣнію, что нѣкоторые эмиссары *Абдель-Кадера*, могли взорвать на воздухъ пороховый магазинъ.

— Маршалъ *Клогель* занять теперь сочиненіемъ записки, которая будетъ напечатана подъ заглавіемъ: „*Африка подъ управлениемъ Маршала Клогеля*.”

— *Constitutionnel* увѣдомляетъ, что Маршалъ *Мартонъ* вскорѣ прибудетъ въ Парижъ и опять приметъ всѣ свои почести и достоинства.

20-го Февраля.

Вчера предсѣдательствовалъ Король въ Министерскомъ Совѣтѣ, где также присутствовалъ и Генераль *Дамремонъ*.

— Въ сегодняшнемъ *Мониторѣ* содержится слѣдующее: „Полиція уже нѣсколько дней изслѣдовала второй проектъ нападенія на Короля, коего виновникомъ былъ механикъ по имени *Шампіонъ*. Узнавъ сторону, что онъ намѣренъ приготовить адскую машину, для приведенія своего плана въ исполненіе, сегодня утромъ (20 ч.) его арестовала; при немъ найдено много вещей изобличающихъ его, и важные показанія непредставляютъ никакого сомнѣнія о его намѣреніи. Этотъ человѣкъ признался въ своемъ преступномъ намѣреніи, и воспользовавшись минутнымъ отсутствіемъ своего караульного, повѣсился въ тюрьмѣ на своемъ шейномъ платкѣ. О всемъ семъ дѣлѣ будетъ производиться судебнное слѣдствіе.

— Довольно замѣчательно, что вчерашніе вечерніе журналы ничего не донесли о новомъ преступномъ планѣ, и уже поздно вечеромъ распространялся о томъ общій слухъ, но онъ мало нашелъ вѣроятія, ибо въ послѣднія времена часто обманывались подобными извѣстіями. Говорятъ, что только случай довелъ полицію до открытія нового заговора. Одинъ изъ сотоварищѣй *Шампіона*, которой вмѣстѣ съ нимъ занимался въ одной мастерской, замѣтилъ, что онъ съ нѣкотораго времени весьма былъ смущенъ, потому сталъ за нимъ наблюдать, пріобрѣль его довѣрность и счѣль для себѣ обязанностію, тотчасъ увѣдомить полицію о планахъ *Шампіона*. По страниному стечѣнію обстоятельствъ, во вчерашній день, когда *Шампіонъ* задержалъ и лишилъ себя жизни, за годъ предъ симъ казнены *Fieschi*, *Morey* и *Pepin*. Слышино, что при *Шампіонѣ* найдены весьма важныя переписки, которыхъ онъ имѣлъ съ мно-

woysko *Don Pedra*.

— Potwierdza siê wiadomość o wstrzymaniu wyprawy afrykańskiej, niewiadomo tylko czy z przyczyny morowego powietrza w Trypolu.

— *Journal des Deb.* zaprzecza doniesieniu niektórych gazet, jakoby Rząd francuski, przychylnie do żądania Rządu miasta Frankfortu, postanowił wydać dozorcę więzienia, który ułatwiał ucieczkę więźniom, schronił się z niemi do Francji.

— Xiâze *Montebello* opuścił juž Paryż z powrotem do Berny.

— Wciąż roku 1836 zaprowadzono po departamentach 87 kass oszczędności, przez co ogół tychże wynosi teraz 200, a suma przeklana z nich do skarbu publicznego, czyni blisko 90 mil. franków, to jest: prawie jedną dziesiątą części rocznego dochodu Francji. Z samego miasta Paryża, wpłygnęła przeszło potowarzeczonego wyżey kapitału. Roczne procenta wynoszą 3,600,000 fr. (G. C.)

Dnia 18.

Następujące dwie depesze telegraficzne donoszą o wielkim nieszczęściu, które się zdarzyło w Bonie: „*Tulon 14 Lutego*. Prefekt morski do Ministra marynarki. Dowiaduje się z Algieru, że d. 30 rano, Kassauba w Bonie, wyleciał w powietrze. Wszystkie mieszkania i część twierdzy tego zamku, zostały zburzone. Z 500 ludzi, którzy tam byli rozłożeni, 100 straciło życie, a 200 mnęły lub więcej ciężko zostało ranionych. Strata licząc na million. Miasto mało ucierpiało, lecz wiele domów zostało wzruszonych.” — „*Tulon 15 Lutego*. Prefekt Morski do Ministra Woyny. Jeneral Rapatel polecił mi przesłać WPanu następującą depeszę: „*Algier 6 Lutego*. Magazyn prochowy w Kassauba w Bonie, d. 30 rano na powietrze wyrwany został. Mieszkania w zamku zburzone i 108 wojskowych wszelkich stopni, straciło życie; oprócz tego 192 ranionych. Magazyn zawierał 6998 kilogramów prochu, milion ładunków i t. d. W Bonie i Algierze przedsięwzięte wszelkie środki, dla uniknięcia szkodliwych skutków tego nieszczęścia. W Bonie i prowincjach wszysko spokoynie.”

— Jeneral Uzer, który miał dowództwo w Bonie, przybył dzisiaj do Paryża. Udzielił on bliższe szczegóły o zasłużym tam nieszczęśliwym wypadku, podług których liczba zabitych dochodzi do 105, a ranionych do 188. Zapewniają, że w Bonie aresztowano wiele osób: gdyż rozumiano, iż napepnijem emissaryuse *Abdel-Kadera*, podpalili magazyn prochowy.

— Marszałek Clauzel zajmuje się teraz ułożeniem pamiątki, który ma wyciąć pod tytułem: „Afryka pod zarządem Marszałka Clauzela.”

— Constitutionnel ma wiadomość, że Marszałek Murmont wkrótce przybędzie do Paryża i znów ma objąć wszystkie swoje honory i dostojeństwa.

Dnia 20.

Wczora Król zasiadał na Radzie Ministerialnej, na której takoż znaydował się Jeneral Damremont.

— W dzisiejszym Monitorze czytamy, co następuje: „Policya od kilku dni odkryła ślad powtornego projektu zamachu na życie Króla, którego sprawcą był mechanik imieniem Champion. Gdy między innymi doniesiono, iż on zamierza przygotować machine piekielną dla doprowadzenia do wykonania swojego planu, dzisiaj rano (d. 20) go zatrzymano. Znaleziono przy nim wiele rzeczy świadczących przeciwko niemu, a ważne wyznania nie zostawiają żadnej wątpliwości o jego zamiarze. Człowiek ten, który wyznal zbrodnię swoje zamysły, z towarzyszącemi temu okolicznościami wielkiej wagi, korzystając z chwilowej nieobecności swojej straży, za pomocą chustki od szyi, powiesił się w więzieniu. O całej tej rzeczy rozpoczęte będzie śledztwo sądowe.”

— Uderzającą jest rzeczą, że wczorajszego dziennika wieczorne nic nie doniosły o tym nowym planie zabójstwa, i dopiero pożno wieczorem, rozbiegła się o tem powszechna pogłoska, lecz która mało znalazła wiary: gdyż w ostatnim czasie, często publiczność była oszukiwaną podobnymi nowinami. Mówią, że przypadek tylko doprowadził policyj do odkrycia nowego spisku. Jeden z towarzyszy Championa, który z nim razem w jednym warsztacie pracował, postrzegł, iż on od niejakiego czasu, zostawał w wielkim poruszeniu, dla tego więc śledził go, zjednał jego zaufanie i poczytał sobie za obowiązek, natychmiast donieść policyj o planach Championa. Dziwnym zbiegiem okoliczności zdarzyło się, że dzień wczorajszego, w którym Champion był aresztowany i skrócił sobie życie, był rocznicą śmierci Fieschiego, Moreya i Pepina. Słychać, że przy Championie znaleziono bardzo ważne korrespondencye, które miał z wielu osobami, wyszlemi za granicę. Wczoraj-

гими лицами, выѣхавшими за границу. Вчера и сегона будто велико арестовать много лицъ, которыхъ имена найдены въ сей корреспонденціи. По дальнѣйшимъ изслѣдованіямъ оказывается, что все это дѣло находится въ связи съ покушеніемъ Мене, ибо когда въ минуту раскаянія, представили ему, что его ожидаетъ судьба Флески и Алибо, онъ воскликнулъ: „Что же, если я буду на эшафотѣ; Шампіонъ отмстить замена.“ Когда его стали спрашивать, что это значитъ, онъ опять умолкъ, однако полиція отыскала Шампіона и дѣйствительно нашла у него совершенно уже отданную машину и за каминомъ множество спрятанныхъ писемъ.—Слѣдственная Коммиссія суда Перовъ была со вчерашиго дня безпрерывно въ Луксембургскомъ дворцѣ. Сегодня утромъ всѣ Министры собрались у Министра Внутреннихъ Дѣлъ, куда приглашены и Прѣфектъ Поліції. Но продолжительномъ совѣщаніи всѣ отправились къ Королю.

— *Journal de Paris* сообщаетъ: „Генералъ Дамрёнь полагаетъ учредить большой и выгодный портъ на Алжирскихъ берегахъ. Говорятъ, что планъ сей, исполненіе коего стоило бы 30 миллионовъ, усилено представляетъ новый Губернаторъ Военному Министру.

(A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ и ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 17 го Февраля.

Пишутъ изъ Ст. Себастіана отъ 10-го ч. с. м. что корпусъ войска, переданный подъ команду Генерала Эванса составляетъ отъ 15 до 16 т. человѣкъ. Дѣйствія начнутся 12 или 15 Февраля.

— Биль о городскихъ ополченіяхъ удержался въ отдѣлениі 15 числа, послѣ сильныхъ прѣній и весогласій на всѣ предлагаемыя прибавленія. — Такоже биль касательно уничтоженія заключеній за долги, вчера прочтенъ второй разъ въ Нижнемъ Парламентѣ.

— По письмамъ изъ Лиссабона отъ 5 Февраля, здѣсь говорили, что Французъ Мерсье бросившій камнемъ въ Принца Фердинанда, присуждень къ смерти, какъ покушающійся на жизнь его. Это извѣстіе требуетъ подтвержденія, ибо есть подозрѣніе, что поманутый Мерсье, часто впадающій въ сумасшествіе.

— Гриппъ уменьшается и проходитъ; чрезъ нѣсколько дней мы вѣроятно совершенно избавимся отъ него. Въ истекшемъ Январѣ умерло въ Лондонѣ 4,000 челов.

— Корабль *Buzzard* отъ 1 до 17 Декабря взялъ Испанскій шонеръ *Olimpia*, занимающійся торго-влею Негровъ съ 887 чел. сихъ несчастныхъ и небольшое судно *Liza*, на которомъ было ихъ 22 чел. Съ того времени какъ *Buzzard* началъ крейсировать по западнымъ берегамъ Африки, онъ освободилъ уже 3,846 Негровъ.

— Поліція открыла здѣсь шайку поддѣльщиковъ монетъ, къ которой принадлежитъ 6 женщинъ. Когда поліція вошла въ домъ, одна изъ нихъ сидѣла при огнѣ и плавила металль, который она выливала въ форму. При взятіи этихъ поддѣльщиковъ и ихъ снарядовъ, найденъ слѣдъ другой подобной шайки, находящейся въ связи съ этой.

— По донесеніямъ здѣшнихъ газетъ, письма полученыя изъ Ст. Себастіана отъ 10-го ч. с. м. увѣдомляютъ, что не Рибера, но Генералъ Ренданъ, бывшій донынѣ вице-шефомъ Генерального Штаба при Эспартеро командаeтъ дивизію, прибывающе туда 6-го ч. с. м. Эспартеро съ 22 т. чел. находится въ Бильбао а *Сарс菲尔дъ* съ 10 т. чел. въ Пампелонѣ. Карлисты съ другой стороны имѣютъ въ Толозѣ и окрестностяхъ а также въ Гернаніи отъ 17 до 18 тысячъ; при Бильбао отъ 10 до 12 т. Кажется, что не далѣе 15-го ч. с. м. начнутся военные дѣйствія. *Донъ Карлосъ* свою главную квартиру перенесъ въ Толозу. Алжирскій легіонъ 8-го ч. отправился въ направлѣніи къ Бастанскоj долинѣ. (G. C.)

— Здѣшнія газеты объявили на 3-й Четвѣргъ Іюля с. г. публичную продажу рѣдкихъ и драгоценныхъ алмазовъ, изъ коихъ восемь сорть принадлежитъ соединеннымъ войскамъ, какъ ихъ добыча, пріобрѣтенная тогда, когда они находились въ Декаѣ подъ командою умершаго теперь Генерала Марк. Гестингса. Драгоценѣйший изъ нихъ алмазъ Нассукъ, самой чистой воды, имѣющій въсю 357 гранъ. Вмѣстѣ будуть проданы драгоценности названныя Аркотъ, бывшая иѣогда собственностью Королевы Шарлотты, между сими находится розовый алмазъ въсю 65 гранъ, пріобрѣтавшій нѣкогда Султану Селиму; потомъ круглый алмазъ, имѣющій въсю 60 гранъ, изъ звѣзды ордена Св. Духа, носимой Людвикомъ XVI; другой въсю 108 гранъ прежде принадлежавшій Іосифу Наполеону. *Brillant-Pandologues* 100½ гранъ, принадлежавшіе несчастной Маріи Антонетѣ. Кромѣ сего будуть проданы: сафиръ 15½ каратъ; смарагдовыя серги 77½ каратъ, пара бриллиантовыхъ серегъ, 225½ гранъ, круглый бриллиантъ 125½ гранъ, кинжалъ съ

ra i dzisia wydano wiele rozkazów aresztowania osób, których imiona znalezione w tey korrespondencji. — Z dalszych śledzeń okazuje się, że cała rzecz ta, jest w związku z zamachem Meuniego: gdy bowiem w chwili wzruszenia jego, wystawiono mu, że go czeka los Fieschiego i Alibaud, zawała: „I coż ztąd, że będę na rusztowaniu; Champion pomści się za mnie!“ Gdy zapytanego, co przez to chce rozumieć, znowu zamknął jak i dawniej; jednak policyjny śledczy z Championa, w rzeczy samej znalazła u niego zupełnie już ukończoną machine i za kominkiem wiele ukrytych listów. — Komisja instrukcyjna Sądu Parów znaydowała się ciągle od dnia wczorajszego w pałacu Luxemburgskim. Dzisia rano wszyscy Ministrowie zgromadzili się u Ministra Spraw Wewnętrznych, dokąd powołany był i Prefekt policyjny. Po długiej naradzie wszyscy udali się do Króla.

— W *Journal de Paris* czytamy: „Jenerał Damrémont, sędzi możnością, urządzić wielki i wygodny port na brzegach Algierskich. Mówią, że plan ten, którego wykonanie kosztowałoby 30 milionów, usilnie był przekładany przez nowego Gubernatora Ministrowi Woyny. (A.P.S.Z.)

BRYTANIA WIELKA i IRLANDYA.

Londyn, dnia 17-go Lutego.

Donoszą z San-Sebastiau pod d. 10 b. m., że korpus wojska, przeznaczony pod dowództwo Jenerała Evansa, wynosi 15 do 16 tysięcy. Działania rozpoczynają się w d. 12 lub 13 Lutego.

— Bil o korporacyach municipalnych, utrzymał się w wydziale d. 15, po mocnych rozprawach i odrzuceniu wszystkich proponowanych dodatków. — Takoż Bil względem zniesienia aresztów za długi, pozyskał dnia wczorajszego drugie czytanie w Izbie Niższej.

— Mówiono tu, na zasadzie listów z Lisbony daty 5 Lutego, że Francuz Mercier, który rzucił kamieniem na Księcia Ferdynanda, został osądzony na śmierć, jako osuhający na jego życie. Jest to wiadomość potrzebująca potwierdzenia: miano bowiem poszlaki, że rzeczonego Mercier cierpią często pomieszanie zmyśliów.

— Influenza zmniejsza się i niknie; za dni kilka, nie będziemy jey zapewne wcale mieli. W upływie mionym miesiącu Stycznia, umarło w Londynie 4000 ludzi.

— Okręt *Buzzard*, zabrał od dnia 1 do 17 Grudnia, Hiszpański Szoner *Olimpia*, trudniący się handlem negrów, i na nim 887 tych nieszczęśliwych istot, także mniejszy statek *Liza*, na którym było ich 22. Od czasu, jak *Buzzard*, krąży na stanowisku zachodnich brzegów Afryki, oswobodził już 3,846 negrów.

— Policyjny śledczy tu bandę fałszerzy monet, do których 6 kobiet należą. Jedna z nich, gdy policyjny weszła do domu, siedziała przed ogniem i topiła kruszec, który wlewana do formy. Przy ujęciu tych fałszerzy i ich sprzedawców, znaleziono ślady drugiej podobnej bandy, w związku z tą zostającą.

— Podlub gazet tutejszych, listy otrzymane z San-Sebastian donoszą pod d. 10 b. m., że nie Riber, ale Jenerał Rendón, dotyczasowy Vice-szef sztabu Jeneralnego przy Esparterze, dowodzi dywizyą, która tam na dniu 6 b. m. przybyła. *Espartero* znajduje się w Bilbao na czele 22,000 ludzi, a *Saarsfield* z 10,000 w Pamplonie. Karolisi z drugiej strony mają w Tolozie i okolicach ludzie w Hernani 17 do 18 tysięcy; przed Bilbao 10 do 12 tysięcy. Zdaje się, że naydalej d. 15 b. m. rozpoczyna się działania wojenne. *Don Carlos* przeniósł główną swą kwaterę do Tolozu. Legia algierska wyruszyła dnia 8 w kierunku doliny Bastan.

(G. C.)

— Gazety tutejsze ogłosili na trzeci czwartek miesiąca Lipca b. r., licytacyjna na rzadkie i kosztowne dyamenty, z których ósm sztuk są własnością wojsk połączonych, jako zdobycz tychże, zrobiona w tenczas, gdy pod rozkazami zmarłego teraz Jenerała Margr. Hastings, pozostały w Decan. Naykosztowniejszy z nich, jest dyament zwany Nassuck, nazywany szlachetnym wodą, ważący 357 gran. Zarazem będą przedane kleynoty zwane Arcot, które dawniej należały do Królowej Karoliny; jest między niemi dyament różowy, 65 grana ważący, niegdyś własnością Sultana Selima będący. Dalej dyament okrągły, trzymający 60½ gran wagi, pochodzący z gwiazdy orderu S. Ducha przez Ludwika XVI noszonego; inny ważący 108 gran, posiadany dawniej przez Józefa Napoleona; Brillant-Pandologues, gran 100½, które należały do nieszczęśliwej Marii Antoinetty. Prócz tego będą sprzedane: Szafir 15½-karatowy, kolczyki szmaragdowe 77½ karatów, para brylantowych kolczyków 225½ gran, okrągły brylant 125½ gran, puginał bogato kamieniami

(2)

панный камиями съ большимъ смарагдомъ и. т. д. За три недѣли до продажи, всѣ эти драгоцѣнныя вѣщи, въ назначенныя дни можно видѣть, предварительно получивъ билетъ для входа, у Гг. Рунделл Бриджъ и Комп. въ Лондонѣ. (G. C.)

Германія.

Съ Рейна, 12-го Февраля.

Изъ Швейцаріи пишутъ, что некоторые кантонные Правленія, опредѣлили ввести пароходы на внутреннихъ озерахъ, чѣмъ чрезвычайно будетъ облегчено взаимное сношеніе и увеличить внутреннюю торговлю. Наиболѣе пріобрѣтутъ отъ сего выгодъ Цюрихъ и Гризона, также Италия. Какъ скоро учредить пароходъ на Женевскомъ озерѣ, иѣтъ сомнѣніе, что путешественники будутъ въ возможности въ одинъ день совершать путь изъ Женевы въ Бернъ.

Путешественники прибывающіе изъ Италіи, жалуются на худое содержаніе дороги Сардинскимъ Правительствомъ чрезъ гору Симплонъ.

Въ некоторыхъ кантонахъ а именно южныхъ и восточныхъ, подаютъ голоса на счетъ присоединенія къ таможенному Германскому Союзу. На противъ западныхъ кантоновъ предлагаютъ другія связи. — Изъ Шаффгаузена увѣдомляютъ, что тайный провозъ шелковыхъ издѣлій въ предѣлы округа, который принадлежитъ къ таможенному Германскому Союзу, производится съ чрезвычайною смѣлостью и въ большомъ количествѣ, и такъ дешево стоитъ, что несоставляетъ половины таможенной пошлины.

Франкфуртъ на М., 20-го Февраля.

Корреспондентъ нашъ (уѣзд.ом. *Journ. de Franc.*) сообщаетъ намъ, что въ Брюссель 15-го ч. с. м., на значительной высотѣ видѣли пролѣтающій надъ городомъ балонъ. Цвѣтовъ его не можно было различить, а потому трудно угадать, кому онъ принадлежалъ. Можетъ быть что Г. Гринъ совершаетъ другое воздушное путешествіе.

Дрезденъ, 20-го Февраля.

Гриппъ все еще здѣсь распространяется и смертность увеличилась до той степени, что въ продолженіе двухъ послѣднихъ недѣль похоронено болѣе 150 особъ.

— 18-го ч. с. м. вечеромъ отъ 8-го до 12-го часу видѣли здѣсь сѣверное сїяніе. (G. C.)

Белгія.

Брюссель, 18-го Февраля.

Въ засѣданіи Палаты Представителей 11-го ч. с. м., Министръ Финансовъ предложилъ увеличеніе бюджета Военного Министерства въ 5 миллион. фр., для необходимаго усиленія войска, и это тѣмъ болѣе нужно, что Белгія въ послѣдній времена уменьшила свое войско, между тѣмъ какъ Голландія, увеличивъ свое войско, держитъ его въ военномъ положеніи.

Слышно, что Королева въ первыхъ числахъ марта намѣренъ перенестись въ Лакенъ и жить тамъ до разрѣшенія отъ бремени, котораго ожидаютъ въ концѣ Апрѣля.

— И у насъ гриппъ не щадить жителей; въ домѣ Герцога Арембургскаго больныхъ 28 чел.— Въ Антверпенѣ половина находящихся тамъ заключенныхъ страдаетъ этою болѣзни. (G. C.)

СѢВЕРО-АМЕРИКАНСКІЕ Соединенные Штаты.

Нью-Йоркъ, 25-го Января.

Выборъ нового Президента Соединенныхъ Штатовъ, официально извѣстенъ. Всѣхъ голосовъ, которыхъ получилъ Г. франц. *Buren*, 761,632, т. е. 54,415 болѣе нежели имѣлъ Генераль *Джаксонъ* при своемъ выборѣ въ 1832. Противу Г. *Buren* было 715,452 голоса. — Курсъ векселей въ Нью-Йоркѣ увеличился 9 $\frac{1}{2}$ до 10. Опять пошли въ оборотъ наличныя деньги. — *Сантана* уже нѣсколько дней живетъ въ Вашингтонѣ. 26-го ч. онъ намѣренъ былъ обѣдать у Генерала *Джаксона* и потомъѣхать въ Мексику. *Сантана* уже прежде предлагалъ Соединеннымъ Штатамъ условія договора, на что однако не согласился Генераль *Джаксонъ* не признавая его теперь уполномоченнымъ. Въ Мексикѣ были весьма недовольны Сѣверными Американцами, и весьма худо обращались съ тѣми изъ нихъ, которые тамъ проживаютъ. Посланникъ Соединенныхъ Штатовъ Г. *Эллисъ* выѣхалъ изъ Мексики. *Бустаменте* принялъ должность Президента Республики, и всѣмъ властямъ военнымъ и гражданскимъ дано повелѣніе, чтобы какъ только *Сантана* вступить въ предѣлы Мексики, былъ арестованъ и преданъ военному суду. Его упрекаютъ въ томъ, что онъ былъ замѣшанъ въ послѣднемъ заговорѣ въ Тампико. Слышно, что Калифорнія слѣдуя примѣру Тексаса, объявила себя независимою. (G. C.)

wysadzany z duzymъ szmaragdem i t. p. Natrzy tygodnie przed licytacj±, možna te wszystkie kosztownosci widzieć w dni oznaczone, za poprzedniem uzyskaniem karty wnijscia, u Panów Rundell Bridge et comp. w Londynie, (G. C.)

Ніемсъ.

Od Renu, 12-go Lutego.

Donoszą z Szwajcarii, że niektore Rządy kantonowe, postanowili zaprowadzić statki parowe na jeziorach krajowych, przez co ułatwia się niezmiernie wzajemny związek i podniesie handel wewnętrzny. Nawięc zyskają na tym Zurych i Gryzony; także Włochy. Jak tylko zaprowadzą statek parowy na jeziorze Genewskim, nie masz wątpliwości, że podróżni będą mogli w jednym dniu przybywać z Genewy do Berny.

— Podróżni, przybywający ze Włoch, użalają się na złe utrzymanie drogi przez góre Simplon ze strony Rządu Sardynskiego.

— W niektórych kantonach, a mianowicie południowych i wschodnich, podnoszą się głosy za przyłączeniem do celnego Związku Niemieckiego. Kantony zachodnie, przekładają natomiast stosunki inne. — Z Szafhanzy donoszą, że przemykanie wyrobów jedwabnych w granicach obwodu, który należy do celnego związku Niemieckiego, prowadzone jest z niesłychaną zuchwałością i na wielką stopę, a to z tak niską ceną, że nie dochodzi połowy opłaty celnej.

Frankfort nad Menem, dnia 20 Lutego.

Nasz korrespondent (pisze *Journal de Franc.*), donosi namъ, że w Bruxelli widziano d. 15 b. m. w bardzo wielkiej wysokości balon, przelatujacy ponad miastem. Kolorów jego nie można było rozpoznać, trudno więc odgadnąć, do kogo należały. Być może, że P. Green, odbywa drugą podróz napowietrzną.

Drezno, 20-go Lutego.

Gryppa nie przestaje tu panować i powiększać śmiertelnośc tak dalece, że w obu upływnionych tygodniach, pochowano przeszło 150 osób.

— Dnia 18 b. m., widziano tu w godzinach wieczornych od 8 do 12, zorę północną. (G. C.)

BELGIA.

Bruxella, 18-go Lutego.

Na posiedzeniu Izby Reprezentantów dnia 11 b. m. przedstawił Minister Skarbu podwyższenie budżetu Ministerium woyny o 3 mill. fr. dla koniecznego powiększenia wojska, co jest tym więcej potrzebne, że Belgia zredukowała ostatniemi czasy wojsko swoje; tymczasem zaś Hollandyjczykami przez ciągłe powiększanie swojego, utrzymuje takowe na stopie wojennej.

— Słyszać, że Królowa chce się przeprowadzić pierwszych dni Marca do zamku Laeken i tam mieszkać aż do rozwiązania swej ciąży, spodziewanego przy końcu Kwietnia.

— I u nas tak o nie oszczedza gryppa mieszkańców: w domu Xięcia Aremberg, choruje na nią 28 osób. — W Antwerpii połowa zatrudniających się tam więźni uległa tez e chorobie. (G. C.)

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Nowy-York, 25 Stycznia.

Wybór nowego Prezydenta Stanów Zjednoczonych, jest urz dowie wiadomy. Ogól głosów, które otrzyma  Pan van Buren, wynosi 761,632, to jest: 54,415 wi czej, aniżeli mial Jeneral Jackson przy swoim w roku 1832 obiorze. Przeciwko Panu Burenowi było 715,452 głosów. — Kurs wexli w Nowym-Yorku podniósł się 9 $\frac{1}{2}$ do 10. W miescie tem zacz ywa  si  pokazywanie znnowu gotowe pieniądze. — Santana bawi  już od dni kilku w Washingtonie. Dnia 26 miał hydz na obiedzie u Jenerała Jackson, i zaraz potém jecha  do Meksyku. Santana dawniej ju  czyni  Stanom Zjednoczonymi propozycje układów, na co przecież Jen. Jackson nie przysta , nie uznając go teraz umocowanym do tego. W Meksyku panowała wielka niech c przeciwko Amerykanom p o nocy, względem k tych, tam  bawiących, dopuszczano si  przykrego obchodzenia. Poseł Stanów Zjednoczonych Pan Ellis, wyjecha  z Meksyku. Bustamente przyj a  ur ad Prezydenta Rzeczypospolitej, a wszystkim władzom cywilnym i wojskowym dano rokaz, ażeby, jak tylko Santana, stan  w granicach Meksyku, aresztowa  go i pod Sąd wojenny oddano. Zarzucaj mu, że by  w plata  do ostatniego spisku w Tampico. Słysza ,  e Kalifornia, idąc za przykładem Texas, ogłosiła si  tak o za udzielnią. (G. C.)